

NHU CẦU CỨU NGUY PHẬT GIÁO MIỀN NAM TRƯỚC NHỮNG CON CHÓ SÓI ĐỘI LỐT PHẬT GIÁO ĐÃ LÀM HOEN Ồ DÒNG ĐẠO LÝ TRÁC TUYỆT CỦA PHẬT GIÁO VIỆT NAM

Nhóm Phát Huy Tinh Thần Ngô Đình Diệm và Nền Cộng Hòa Việt Nam

NHỮNG HIỀM KHÍCH XUNG ĐỘT GIỮA CÔNG GIÁO VÀ PHẬT GIÁO CÓ THẬT KHÔNG, HAY CHỈ LÀ MỘT CHIẾN LƯỢC GÂY HẬN THÙ GIẢ TẠO CỦA CỘNG SẢN ĐỘI LỐT PHẬT GIÁO?

Kể từ 60 năm qua (1954-2016) HCM và đảng CSVN nhìn 1 triệu người Miền Bắc di cư vào Miền Nam bằng những con mắt đầy hận thù, vì họ cho rằng đây là loại người không bao giờ chấp nhận CS. CSVN không chỉ sợ tinh thần chống CS quyết liệt của những người Công giáo, mà họ còn sợ chủ thuyết Nhân Vị (personalism) mà họ cho là thoát thai từ chiếc nôi của Kito giáo khi TT Diệm đem ra để đối đầu với chủ nghĩa CS tại MNVN. Đây là trận

doanh Ý Thức Hệ giữa HỮU THẦN và VÔ THẦN mà rất ít người trí thức VN ý thức được tầm quan trọng của trận doanh này. Sự thật cho thấy ý thức hữu thần đã trở thành ba trở ngại lớn nhất sẽ khiến cho CSBV không thể nào thắng được MNVN chính là Tổng Thống Ngô Đình Diệm, ông Nhu và 1 triệu người Công giáo di cư từ Miền Bắc vào Miền Nam đã trở thành lực lượng nòng cốt để đương đầu đầy hiệu năng và hiệu xuất (effective and efficiency) với cuộc xâm lăng của CSBV vào MN.

Ba trở ngại này cần phải san phẳng thì mới có hy vọng chiếm MNVN.

Đây là nhiệm vụ chính của MTGPDTMN cũng như Thích Trí Quang và phong trào Phật giáo tranh đấu của ông tại MNVN.

Đó là lý do chính mà chiến tranh chính trị của HCM và CSBV đã thành lập Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam, Phong Trào Phật giáo Tranh Đấu và đưa Thích Trí Quang vào MN để san phẳng ba trở ngại trên và mở đường cho việc tiến chiếm MN vào tháng 4-1975. MTGPDTMN mở ra chiến tranh du kích và khủng bố, bắt cóc các viên chức chính quyền tại các vùng nông thôn. Và Thích Trí Quang đội lốt Phật giáo để đánh thẳng vào mặt trận chính trị bằng cách cho guồng máy tuyên truyền bịa đặt và vu khống ba trở ngại lớn nhất là ***TT Diệm, ông Nhu và những người Công giáo -- nào là độc tài... nào là gia đình trị, Công giáo trị, và đàn áp Phật giáo. Nhưng tất cả đều là những bịa đặt vu khống nhưng guồng máy tuyên truyền của CS có khả năng biến những vu khống bịa đặt ấy thành sự thật trước dư luận hay cho tung hỏa mù để cho dư luận mất hết khả năng nhận thức chính xác khi xã hội đang rơi vào hỗn loạn nên chỉ còn cách tin theo dư luận hay phỏng đoán mọi sự. Bi kịch 1963 và bi kịch chiến tranh VN xuất phát từ đó.***

Những cuộc tự thiêu rừng rợn đã gây nên những cảm phần chính trị và những cuộc biểu tình để gây nên nhưng hỗn loạn tời bời cho xã hội MN ngay giữa lúc MNVN đang phải gánh chịu một cuộc chiến tranh xâm lăng quá khốc liệt do HCM và CSBV gây ra. Những cảm phần chính trị của các cuộc tự thiêu biến MN thành một thế giới đầy hận thù ngùn ngụt với TT Diệm, với chính quyền MN, với ông Nhu và với những người Công giáo di cư từ Bắc vào Nam. Làn sóng hận thù lan tràn, không chỉ giữa những người VN với nhau mà làn sóng hận thù lan tràn sang tới Mỹ, Âu Châu và khắp thế giới.

Tất cả nhìn TT Diệm như một “con quỷ”, nhìn ông Nhu như một “kẻ khát máu”, và nhìn những người Công giáo là “bọn tay sai của chế độ Diệm”... kỳ thị và đàn áp Phật giáo nên dư luận của HK và thế giới quay mặt lạnh lùng với những nạn nhân thực sự của chiến tranh để bênh vực Thích Trí Quang và những nhóm Phật giáo của riêng ông như những vị anh hùng chống “độc tài” và “đàn áp tôn giáo” của chế độ Diệm.

Ngay tại hải ngoại, người viết có những người bạn rất thân thiết mỗi khi nhắc đến biến cố tháng 11-1963 -- những ánh mắt của họ vẫn sôi sục lửa hận thù khi nhắc tới TT Diệm và ông Nhu. Sự thật ấy cho thấy guồng máy tuyên truyền trong chiến tranh chính trị của HCM và CSBV tại MN với những cuộc tự thiêu để gây ra những cảm phần chính trị quả là vô cùng hữu hiệu với những nhà cách mạng vô sản khi đi giải phóng MN trong những chiếc áo già lam, áo vàng hay áo nâu sòng của Phật giáo. Guồng máy tuyên truyền đầy quyền năng và sức mạnh đã đón ngả tất cả những trở ngại cho việc tiến chiếm MN vào 1975.

Guồng máy này hoàn toàn chủ động trong việc lèo lái dư luận tại VN, tại Mỹ và khắp nơi trên thế giới để lôi kéo tất cả dư luận thế giới do nhóm này tạo ra đứng về phía Thích Trí Quang và nhóm Phật giáo của ông để đồng loạt chia mũi dùi và TT Diệm, ông Nhu và những người Công giáo. Từ đó thành trì chống cộng sản từ từ đổ vỡ tan hoang. Vì thế HCM và CSBV hoan hỉ reo vui tại Hà Nội, “chiến thắng đã nằm trong tay” của họ.

Trong lúc không mấy ai hiểu được bản chất đích thực của chiến tranh VN, bởi vì cuộc chiến này không có giới tuyến rõ rệt. Trong cuộc chiến tranh này giới tuyến ở khắp mọi nơi, kể cả chùa chiền, nhà thờ và các đền thờ thánh thất... chỗ nào cũng là giới tuyến và chỗ nào cũng có kẻ thù lúc ẩn lúc hiện như ma quỷ, nhưng không ai biết được đích xác kẻ thù là những ai. Chiến tranh đã không có giới tuyến mà kẻ thù cũng luôn luôn đeo mặt nạ thì con người làm sao biết được đâu là bạn, đâu là thù và đâu là thật đâu là giả ?

*Vì thế ngộ nhận và hiểu lầm không thể nào tránh được giữa mọi thành phần xã hội MN. Trong cuộc chiến kỳ bí và đầy uẩn khúc lắt léo chẳng chịt như một khu rừng rậm như thế, con người nhìn bạn tưởng là kẻ thù, và nhìn kẻ thù lại tưởng là bạn. Điều đáng sợ nhất chính là HCM và CSBV đã có một quyền năng quỷ quái nhất, tinh ma nhất và độc địa nhất là tạo ra được một cuộc chiến tranh **NHU MỘT MÊ HỒN TRẬN** để lừa gạt cả một dân tộc, lừa gạt nước Mỹ và lừa gạt được cả thế giới.*

Những con người VN nào đã hận thù TT Diệm, đã hận thù ông Nhu và hận thù những người Công giáo VN chính là những con người đã nhìn bạn lại cứ tưởng là kẻ thù. Sự hận thù của họ không dựa trên những bằng chứng chính xác và thực tế mà sự hận thù ấy thường đặt trên căn bản “**PHỎNG ĐOÁN hay NGHE DƯ LUẬN ĐỒN RẰNG**”. Con người sống trong một xã hội luôn luôn hỗn loạn nên không thể nào phân biệt được đâu là thật và đâu là hư, nên chỉ còn một cách duy nhất là “phỏng đoán” mọi sự. Chính khi ấy guồng máy tuyên truyền phải lèo lái dư luận. Và vai trò của Thích Trí Quang và những người đội lốt Phật giáo chính là những con người đã gây nên những cơn hỗn loạn triền miên trong xã hội MN và họ nắm giữ luôn guồng máy tuyên truyền để lèo lái dư luận một cách vô cùng hữu hiệu và thành công.

Tại sao?

Tại vì dư luận ấy được các viên chức HK trong Bộ Ngoại Giao và cả báo chí thế giới hùa theo sự lèo lái dư luận của Thích Trí Quang và những người Phật giáo quá khích để đổ hết hận thù lên đầu TT Diệm, ông Nhu và những người Công giáo VN.

NGÀY NAY VỚI những chứng liệu LỊCH SỬ TÌM THẤY CHO BIẾT NHỮNG HẬN THÙ ẤY LÀ NHỮNG HẬN THÙ GIẢ TẠO DO CHÍNH HCM, CSBV VÀ THÍCH TRÍ QUANG TẠO RA để gây hận thù, xung đột và chia rẽ ngay trong lòng xã hội MN.

Đặc biệt là những xung đột hận thù giữa những người Phật giáo và Công giáo cũng chỉ là sản phẩm độc địa của Thích Trí Quang mà thôi. Sự thật không phải như thế.

Trường hợp của ông Ngô Đình Nhu cũng tương tự như thế. Dư luận phản đông thù ghét ông kết án ông rất tàn bạo chỉ vì những việc ông làm để xây dựng, duy trì và bảo vệ cho nền an ninh và ổn định của MNVN trước các thế lực đầy thù nghịch và trước các âm mưu của những người CSBV và tay sai của họ tại MNVN đã đạt được hiệu năng và hiệu xuất quá cao, nhất là bảo vệ an ninh nông thôn qua chương trình ấp chiến lược. Vì thế vai trò và chức năng của ai càng có hiệu năng bao nhiêu thì càng bị thù ghét bấy nhiêu. Đó là tất cả lý do mà dư luận đã thù ghét và lên án rất tàn bạo với TT Diệm và ông Nhu. Những oan khiên này ông Nhu biết tỏ cùng ai.

Những lời chỉ trích, lên án hay nguyên rủa của rất nhiều người đặt trên CĂN BẢN PHỎNG ĐOÁN hay NGHE DƯ LUẬN ĐỒN RẰNG... TT Diệm độc tài, Ngô Đình Nhu độc ác... và “những phỏng đoán” và những gì nghe “dư luận đồn rằng” từ từ trở thành thành kiến không gì lay chuyển được.

SỰ THẬT LÀ, ĐÚNG NHƯ TT DIỆM TRONG NHỮNG LỜI TRẦN TRỐI NỜ MAGGIE HIGGINS TRAO LẠI CHO NƯỚC MỸ TRƯỚC KHI BỊ THÍCH TRÍ QUANG VÀ CÁC TƯỚNG LÃNH PHẢN LOẠN GIẾT ÔNG, TT DIỆM NÓI, “CÁI MÀ HỌ GỌI LÀ ĐỘC TÀI THỰC RA CHỈ LÀ NHỮNG VIỆC CẦN THIẾT PHẢI LÀM TRONG NHỮNG TÌNH THẾ QUÁ KHẨN TRƯƠNG CỦA ĐẤT NƯỚC, NẾU KHÔNG LÀM THÌ MNVN SẼ RƠI VÀO TAY CỘNG SẢN”.

Và MNVN đã rơi vào tay CSBV thật.

Trong lúc lại không có mấy ai chịu đi tìm sự thật (FACT FINDING) nên sự hiểu biết và kiến thức về lịch sử nước nhà vẫn chỉ là “phỏng đoán” hay “nghe dư luận đồn rằng” mà thôi. Từ đó lịch sử chiến tranh VN đầy những ngộ nhận, hiểu lầm và nghi kỵ, đầy giả dối và điều ngoa nên chẳng ai tin ai được. Con khủng hoảng niềm tin trong lòng Dân Tộc Việt xuất sinh từ đó.

Ngày nay sau 53 năm tất cả những sự thật của lịch sử đầy bóng tối và ngò vức, đầy bí ẩn và gian dối, đầy trí trá và điều ngoa do những âm mưu mờ ám của CSBV và Thích Trí Quang tạo ra bị những hỏa mù che khuất bởi những ngộ nhận và lầm lạc và che khuất luôn những hận thù không có thật mà mọi người cứ tưởng có thật. Đặc biệt là những hận thù giữa những người **“Phật giáo đội lốt”** đối với TT Diệm và những người Công giáo VN là có thật, chứ hoàn toàn không phải giữa người Công giáo VN và những người Phật giáo Chính Thống VN. Trong lúc nhiều bằng chứng lịch sử cho biết những **“người Phật giáo đội lốt”** chỉ thấy có Thích Trí Quang và những đệ tử của ông là một nhóm người không hơn vài ngàn người so với 94 triệu dân số VN bây giờ và so với 3.5 Phật tử MN vào 1963. *Nhiều bằng chứng lịch sử cho thấy Thích Trí Quang và các đệ tử của ông không phải Phật giáo. Nếu họ là Phật giáo thì đây là tổ chức Phật giáo của HCM và CSBV, chứ không phải Phật giáo MNVN. Cái mà Thích Trí Quang gọi là Phật giáo VN thống nhất chỉ đại diện cho vài ngàn người trong tổ chức của riêng ông; trong lúc 3.5 triệu người Phật giáo MN chưa bao giờ và chẳng bao giờ nằm trong tổ chức Phật giáo Thống Nhất của Thích Trí Quang.*

Sứ mạng đặc biệt của thế hệ này là tìm cho ra những sự thật lịch sử để “trả những gì của Cesar về cho Cesar”. Những gì của Thiên Chúa trả về cho Thiên Chúa. Và những gì của TT Diệm, những gì của Thích Trí Quang, những gì của đám tướng lãnh phản loạn, những gì của HK hay những gì của HCM và CSBV thì trả về cho họ.

CHIẾN TRANH VIỆT-NAM ĐÃ CHẤM DỨT 41 NĂM NHƯNG PHẦN ĐÔNG CON NGƯỜI VẪN SỐNG TRONG MÊ HỒN TRẬN VÀ VẪN SỐNG TRONG HẬN THÙ ĐẢNG ĐẢNG DO HCM, CSBV VÀ THÍCH TRÍ QUANG TẠO TỪ 53 NĂM QUA CHỈ VÌ NHỮNG SỰ THẬT LỊCH SỬ VẪN LÀ “PHỎNG ĐOÁN” VÀ “NGHE DƯ LUẬN ĐỒN RẰNG....”

Làm sao thoát ra khỏi “mê hồn trận” nếu chúng ta không tìm cho ra sự thật và lẽ phải trong dòng lịch sử đau thương này?

HẬN THÙ... HẬN THÙ... VÀ HẬN THÙ TRONG TRÁI TIM BUỒN BÃ VÀ CAY ĐẮNG CỦA MỘT DÂN TỘC ĐÃ CƯU MANG TỪ ĐỘ ẤY... BÂY GIỜ VẪN CÒN ĐÂY... KHÔNG GIẢI TAN ĐƯỢC NHỮNG HẬN THÙ GIẢ TẠO NÀY DO NHỮNG VIỆT-NAM SẼ ĐI VỀ ĐÂU... VỀ ĐÂU.. HỒI CHA, HỒI MẸ... VỀ ĐÂU... HỒI CHÚ, HỒI BÁC HAY CÔ DÌ CẬU MỢ... VỀ ĐÂU... HỒI ANH, HỒI CHỊ, HỒI EM...

Tất cả hãy để cho tâm tư lắng đọng để lắng nghe lời dạy của Như Lai mà các tăng MNVN đã nhắc lại với Maggie Higgins khi họ chứng minh Thích Trí Quang đã phản bội Phật giáo ra sao.

Đức Thế Tôn dạy rằng: **“hận thù không thể nào làm tan biến hận thù. Hận thù chỉ có thể tan biến đi bằng tình thương mà thôi”**.

ĐÓ LÀ TIẾNG NÓI CỦA PHẬT GIÁO MIỀN NAM XỨNG ĐÁNG ĐẠI DIỆN CHO TOÀN THỂ PHẬT GIÁO VN TỪ ẢI NAM QUAN ĐẾN MŨI CÀ MAU. TẠI SAO -- TẠI VÌ PHẬT GIÁO MIỀN NAM KÊU GỌI VÀ CỐ SÚY CHO TÌNH THƯƠNG VÀ LÒNG TƯ BI HỈ XÃ GIỮA NGƯỜI VÀ NGƯỜI TRONG LÒNG MỘT DÂN TỘC ĐANG QUẢN QUẠI RÊN XIẾT VÌ THÙ TRONG GIÁC NGOÀI.

TRONG KHI ĐÓ THÍCH TRÍ QUANG VÀ PHẬT GIÁO QUÁ KHÍCH LẠI KÊU GỌI VÀ CỐ SÚY HẬN THÙ VÀ XÂU XÉ GIỮA NGƯỜI VÀ NGƯỜI NGAY TRONG LÒNG MỘT QUỐC GIA ĐANG LÀ NẠN NHẬN CỦA CHIẾN TRANH XÂM LĂNG CỦA QUỐC TẾ CỘNG SẢN MÀ LŨ TAY SAI LÀ HCM, CSBV VÀ THÍCH TRÍ QUANG ĐEM ĐẾN CHO TOÀN DÂN MN VÀ CHO NỀN CỘNG HÒA VIỆT NAM. CHÍNH NHỮNG HÀNH ĐỘNG ĐÓ ĐÃ TỰ TỔ CÁO CHÍNH HỌ CHỈ LÀ NHỮNG CON CHÓ SÓI CỦA BẮC BỘ PHỦ ĐỘI LÓT PHẬT GIÁO ĐỂ MỞ ĐƯỜNG CHO CS CHIẾM MNVN VÀO THÁNG 4-1975.

Hãy một lần lắng nghe tiếng nói của Phật giáo Miền Nam nói về Tổng Thống Diệm và nói về Thích Trí Quang -- người đã phản bội Phật giáo ra sao...

Trong cuộc điều tra tỉ mỉ của Higgins thì sự thật đã tìm thấy tối thiểu trong 9 năm cầm quyền, TT Diệm đã xây cho Phật giáo Miền Nam 1275 ngôi chùa mới và trùng tu lại 1295 ngôi chùa cũ đang bị hư hại đổ nát. Một tu sĩ Phật giáo coi những việc làm của TT Diệm dành cho Phật giáo là **THỜI KỲ PHỤC HƯNG PHẬT GIÁO VIỆT-NAM** (renaissance of Buddhism).

Vào 1963 tại MN có tất cả 4776 ngôi chùa đang hoạt động, nếu đem so sánh với 1954 chỉ có 2206 ngôi chùa. Trong lúc ấy nhóm Phật giáo đội lốt của Thích Trí Quang chỉ chiếm cứ 12 ngôi chùa.

Hơn nữa, theo hồ sơ lưu trữ cho thấy chính quyền Cộng Hòa VN đã chu cấp 9 triệu đồng VN cho tổ chức Phật giáo để trợ giúp xây chùa mới và trùng tu lại tất cả các ngôi chùa cũ.

Giáo Sư Bernard Fall luôn luôn có cái nhìn về TT Diệm và ông nói: *“Diệm never persecuted the Buddhists”*. Ông Diệm không bao giờ bách hại Phật giáo.

Sau chuyến đi vào 1963, Higgins tìm đến các đền thờ Cao Đài, Khổng Tử, Hồi giáo và thờ cúng tổ tiên. Thật phi lý khi mà sự đa dạng của tôn giáo tại VN quá hiển nhiên mà nhóm Phật giáo quá khích nói là Phật giáo có từ 70% đến 90% dân VN là Phật giáo. Con số này hoàn toàn bịa đặt vì sự thật Phật giáo chỉ chiếm tối đa 30% trên tổng số dân MNVN là 14 triệu. Vì thế Tổng Hội Phật giáo do Thích Trí Quang tổ chức và điều khiển nhóm Phật giáo quá khích chỉ có vài ngàn người, phần đông là các Phật tử trẻ. Đó là lời phát biểu của Thủ Tướng Trần Văn Hương. Như thế nhóm này không thể nào là đại diện cho Phật giáo VN được.

Coi nhóm Phật giáo quá khích này là tiếng nói đại diện cho Phật giáo VN là hoàn toàn sai lầm, hoàn toàn bịa đặt, hoàn toàn trí trá lọc lừa không thể nào chấp nhận được.

It was an unacceptable fabrication.

Theo Higgins cho biết, có rất nhiều chùa mà Higgins thăm viếng tại vùng Đồng Bằng Sông Cửu Long là nơi đông dân cư nhất MNVN lại không có ai nằm trong Tổng Hội Phật Giáo cả, và phần đông Phật giáo MN rất bất mãn khi thấy nhóm Phật giáo quá khích đem tôn giáo vào chính trị.

Về những con số về Phật tử, theo BS Mai Thọ Truyền là Giám Đốc Hội Phật Tử của cả Sài Gòn. Từ tiếng nói đầy thẩm quyền và đáng tin cậy nhất của Phật giáo MN -- BS Mai Thọ Truyền cho biết. Ông nhấn mạnh rằng Tổng Hội Phật giáo có khoảng 1 triệu Phật tử với 3000 tu sĩ và 300 nữ tu sĩ. Thêm vào đó, có khoảng 3 triệu Phật tử có liên hệ tới tinh thần tổng hội, dù là họ không ở trong các ngôi chùa. Với con số nêu trên, số người Phật giáo chỉ có dưới 30% trên tổng số 14 triệu dân MN.

Bộ Quốc Phòng trong “chương trình hướng dẫn về VN” đã tìm hiểu trong giới chức thẩm quyền trong chính quyền và các chuyên gia thì họ cho biết như sau: trong 14 triệu dân MN có 1.500.000 người Công giáo, 500.000 người Tin Lành, kể cả những người Thượng thờ các thần thổ địa. Riêng Cao Đài có 1.500.000 người, Hòa Hảo 1.000.000, khoảng 400.000 theo Không giáo, phần lớn các nông dân thờ cúng tổ tiên. Đạo Lão có 500.000. Ấn Độ giáo và Hồi giáo 500.000.

Tổng cộng tất cả con số trên đã có trên 10 triệu không phải Phật giáo. Con số người theo Phật giáo cao nhất là 3.500.000 người mà thôi.

Trong lúc các nhà làm chính sách của HK căn cứ vào những nhận xét quá sai lầm về Phật giáo tại VN. Vì cho là đa số dân VN là Phật giáo nên đã ngả theo Thích Trí Quang và nhóm Phật giáo quá khích của ông để loại trừ TT Diệm. HK cho rằng nhóm Phật giáo quá khích nằm trong Tổng Hội Phật giáo đại diện cho toàn dân của MNVN đã đứng lên chống lại sự đàn áp Phật giáo của chính quyền Diệm đã lan tràn ra cả các vùng nông thôn. **Vì lầm lẫn này HK đã làm suy thoái và gây tổn thất trầm trọng cho những nỗ lực chống chiến tranh của toàn dân VN.**

Từ lúc có sự sai lầm ấy mới có bi kịch 1963 đã xảy ra. Higgins cho rằng phải nhìn lại những lỗi lầm tai hại đó bằng cách tìm kiếm những bằng chứng cụ thể về Phật giáo, phải xét để nói cho thật đúng với sự thật trước những phán đoán sai lầm.

Những người Phật giáo, dù là đa số nhưng con số cao nhất cũng chỉ chiếm 30% trên 14 triệu dân MN, và có thể số người đi chùa và tu hành thật sự trong các chùa chỉ chiếm khoảng 15% mà thôi.

Những thành phần Phật giáo quá khích trong Tổng Hội Phật giáo chỉ là một thiểu số nhỏ không thể nào đại diện cho toàn thể Phật giáo được, những người này chỉ đại diện cho một phe nhóm nhỏ, và vì thế tiếng nói của nhóm này chỉ là thiểu số của phong trào Phật giáo.

Những người Phật giáo chính thống (orthodox) hay thuần túy Phật giáo (pure Buddhism) không đồng tình với những việc gây nên hỗn loạn cho xã hội của nhóm Phật giáo quá khích này.

Nhưng không chỉ có những viên chức HK không nắm vững những thực tế tại VN. Jean Pleyber, một cựu viên chức của Pháp đã từng làm việc 30 năm tại VN đã viết vào 1963 rằng: *“Nguồn gốc lỗi lầm rất phổ quát tại thế giới của những người da trắng là họ nghĩ rằng tất cả dân da vàng đều là Phật giáo cả”*.

PHẬT GIÁO MIỀN NAM LÊN ÁN THÍCH TRÍ QUANG LÀ “NGƯỜI PHẢN BỘI PHẬT GIÁO”.

Trong cuộc điều tra về cơn khủng hoảng Phật giáo, Higgins cho biết một biến cố vô cùng quan trọng đã xảy ra tại chùa Xá Lợi. Các vị cao tăng và vị lãnh đạo ngôi chùa này đã bày tỏ thái độ mạnh mẽ không chấp nhận Thích Trí Quang và Thích Tâm Châu là những thành phần Phật giáo quá khích đã đem bạo lực vào chùa. Đúng như vậy, cả hai Thích Tâm Châu và Thích Trí Quang đều bị tổng cổ ra khỏi chùa Xá Lợi bởi tăng đoàn Phật giáo Miền Nam, cầm đầu là BS Mai Thọ Truyền, người đứng đầu Hội Phật Tử của Sài Gòn có một triệu Phật tử.

(Saigon’s Buddhist Laymen Association).

Sự tổng xuất này là một biến cố lịch sử bởi vì chùa của họ đã bị Thích Trí Quang lấy làm đại bản doanh vào 1963 để phát động chống đối chính quyền Diệm. Chỉ một năm sau (1964) Thích Trí Quang bị cấm không được phép bước chân vào chùa Xá Lợi nữa.

Đối với Higgins đây là một kinh nghiệm lạ lùng khi viếng thăm chùa Xá Lợi. Trong 1963, nhóm Phật giáo nổi loạn này đã biến nơi tu hành trang nghiêm trở thành nơi hoạt động hoàn toàn phạm tục và cổ súy bạo lực. Trên các bậc thang vào chùa, một nữ Phật tử còn rất trẻ đã tìm cách chặt đứt cánh tay của cô để khích động và tạo ra sự sôi sục căng thẳng cho những thành phần chống đối chính quyền. Là một đại bản doanh của phong trào Phật giáo nổi loạn, điện thoại của chùa Xá Lợi đã được sử dụng để kêu gọi báo chí ngoại quốc, báo cho họ biết các cuộc tự thiêu lớn lao để cho thế giới biết. Cả một guồng máy đầy sức mạnh đã phát động tuyên truyền để chống chính quyền.

Sau một năm chùa Xá Lợi bị lạm dụng bởi nhóm Phật giáo quá khích theo đuổi những mục đích phạm tục của họ, ngày nay đã phải ra đi khỏi ngôi chùa này. Chùa Xá Lợi một lần nữa lại trở về với thiền định và tụng kinh gõ mõ thật trang nghiêm của các nhà sư Miền Nam. Sinh hoạt thuần túy tôn giáo với tinh thần trái nghịch hẳn với năm vừa qua, những việc cúng tế Đức Phật đã bị chìm chết bởi những tiếng gào thét đầy hận thù của các nhà sư phản loạn trong nhóm Phật giáo quá khích qua các máy phóng thanh của họ.

Đối với Thích Trí Quang việc các nhà sư MN đuổi ông ra khỏi chùa Xá Lợi ông cũng chẳng cần, bởi vì những người Phật giáo này sẽ sử dụng chùa ở Viện Phật Học chỉ cách chùa Xá Lợi 5 dặm đường và được xây dựng nên do ngân khoản cung cấp của chính quyền. Sự kiện cho thấy đây là

sự thật quan trọng là tất cả các nhà sư Miền Nam hoàn toàn không phải là thứ Phật giáo quá khích phản loạn như Thích Trí Quang và nhóm Phật giáo của ông.

VÌ VẬY TIẾNG NÓI CỦA PHẬT GIÁO MN LÀ TIẾNG NÓI CHÂN CHÍNH CỦA PHẬT GIÁO VIỆT NAM.

Những sự việc xảy ra cho thấy Thích Trí Quang luôn luôn huênh hoang lớn lối tuyên bố tiếng nói của ông là đại diện cho Phật giáo VN cũng chỉ là điều hoàn toàn giả dối và bịa đặt (phoniness).

Sự lừa gạt dối trá của Thích Trí Quang có thêm bằng chứng khi tiếp xúc với những người Phật giáo tại các vùng nông thôn VN. Như bây giờ chúng ta đã thấy BS Mai Thọ Truyền và cả triệu Phật tử của vùng Sài Gòn đều là thứ Phật giáo chân chính ôn hòa và bất bạo động (moderate and nonviolence). Họ là Phật giáo của Sài Gòn và các vùng chung quanh Sông Cửu Long tại MN. Sau khi các nhà sư phản loạn bị tống cổ (expulsion) ra khỏi chùa Xá Lợi thì họ không thể nào nói là tiếng nói của họ đại diện cho Phật giáo MN. Trong lúc Phật giáo chính thống và chân chính sống rải rác khắp MN mới là đại diện cho Phật giáo VN thì lại không có tiếng nói -- mà có nói cũng chẳng ai tin... chỉ vì **SỰ VÔ MINH CỦA DƯ LUẬN MÀ PHẬT GIÁO MIỀN NAM VÀ MNVN MỚI LÃNH NHẬN ĐỦ THỨ TẠI VẠ.**

Tại chùa Xá Lợi, một vị cao tăng đã nói với Maggie Higgins rằng:

“We feel that he is a traitor to Buddhism. If Americans knew anything about Buddhism they would not be fooled into thinking that this man has anything to do with our religion. The youngsters that hero-worship Thich Tri Quang are poor innocent who don't know what they are doing. They are be used”

Dịch:

“Chúng tôi cảm thấy ông ta là một kẻ phản bội Phật giáo. Nếu những người Mỹ biết được gì về Phật giáo thì họ sẽ không bị phỉnh phờ lừa bịp để thấy con người này có làm điều gì cho tôn giáo của chúng tôi đâu. Những người trẻ tuổi đã tôn thờ Thích Trí Quang như một thứ anh hùng vì họ quá ngu ngơ khờ dại đâu biết được là họ đang làm cái gì. Chính những người trẻ tuổi này đang bị khai thác trục lợi cho những âm mưu mờ ám của Thích Trí Quang.”

Higgins hỏi vị cao tăng Miền Nam tại chùa Xá Lợi, cho biết chính xác ý nghĩa **“kẻ phản bội Phật giáo”** như thế nào?

Vị cao tăng đó trả lời rằng:

“Có nhiều lý do để nói như thế, Đức Phật đã dạy làm sao để chống lại hận thù, Ngài nói, “hận thù không thể làm tiêu tan hận thù. Hận thù sẽ chấm dứt bằng lòng từ bi hỷ xả. Đây là luật vĩnh cửu (eternal law); mặc dù con người không hiểu sự ngu dại của xung đột. Chúng ta phải tránh hận thù”. Nhưng ngược lại, Thích Trí Quang đã tạo ra những cơn hỗn loạn để khuấy động hận thù trong lúc chúng ta cần cùng nhau băng bó lại những vết thương đau của con người trên đất

nước lấm khô đau này thay vì tạo ra thêm những đau thương khác, Thích Trí Quang bắt đầu cổ súy hận thù ngàn ngút với những người Công giáo, hận thù với những người đi theo tinh thần Ngô Đình Diệm.

Nhưng Phật giáo luôn luôn sống hòa đồng với các tôn giáo khác. Đức Phật thường coi những người khác tín ngưỡng đều là anh em với nhau cả. Đức Phật không bao giờ bắt người ta chấp nhận một cách mù quáng (blind acceptance) những giáo lý của Phật, và đừng bao giờ lên án ai. Đức Phật nói: “này các tỳ kheo, đừng chấp nhận ngay lời của ta vì tôn kính ta. Các người phải học hỏi nghiên cứu cho tận cùng kỳ lý, như người thợ vàng cho vàng vào lửa để biết giả chân”. Thích Trí Quang vận động hăng say để cổ súy hận thù như thế là chống lại luật của Đức Phật. Như đối với những người theo ông Diệm để phục vụ chính quyền và phục vụ dân. Thích Trí Quang là người từng đón nhận ân huệ của ông Ngô Đình Cần tại Miền Trung, người đã cho tiền chùa Từ Đàm. Như thế là đạo đức giả khi tỏ ra hận thù với người đã ban ơn cho mình.”

“Đức Phật dạy rằng, sự thật là một thứ đạo đức tối cao (supreme virtue). Nhưng Thích Trí Quang đã gieo rắc oán thù ngàn ngút. Nếu ông là một Phật tử vô minh thì chuyện lại khác. Thích Trí Quang có một trí tuệ thông minh. Chính ông ta phải biết là ông ta đang sống và hành xử trái nghịch lại với những luật lệ của Đức Phật. Vì vậy chúng ta có nhiều lý do để nghi ngờ về con người này.”

Cuối cùng Higgins hỏi vị cao tăng rằng, tại sao lại dạn dè đưa tên vào bài viết của Higgins?

Và vị cao tăng trả lời như sau:

“Có một lý do để phải sợ Thích Trí Quang”. Vị cao tăng nói tiếp: “ông ta đã đưa những nhóm Phật tử trẻ bủa vây và đánh đập một vài nhà sư của chúng tôi là những người đã chống đối Thích Trí Quang. Vì những lý do đó, thầy của chúng tôi cảm chúng tôi không được làm gì để làm cho Thích Trí Quang nổi giận thì rất nguy hiểm. Nhưng một ngày nào đó mọi người sẽ biết được sự thật. Hiện nay Thích Trí Quang đã làm mất lạ đối với những người Phật giáo Miền Nam chúng tôi rồi” .

Khi đi tìm sự thật (fact finding) Higgins nhận thấy trên đây chắc chắn là những sự thật. Khi nhìn vào các cuộc biểu tình và nổi loạn được nhóm Phật giáo quá khích tổ chức bằng những kỹ thuật tinh vi để gây hỗn loạn từ thời chống TT Diệm. “Các cuộc nổi loạn được các chuyên viên tài ba về phương diện tổ chức và điều động đã gây nên những cơn hỗn loạn liên tục trên các đường phố. Họ dàn cảnh với những hình ảnh bi thảm như tử đạo để đánh vào tình cảm và khích động những người quan sát và báo chí ngoại quốc và HK.”

KHI TIẾNG NÓI CHÂN CHÍNH CỦA PHẬT GIÁO MN VANG LÊN THÌ NHỮNG CHIẾC MẶT NẠ ĐỘI LÓT PHẬT GIÁO RƠI XUỐNG

Thực tế cho thấy Thích Trí Quang và nhóm Phật giáo quá khích tay sai của HCM và CSBV đã lạnh lùng xô đẩy những người đồng đạo vào những cái chết quá rừng rợn qua các cuộc tự thiêu, hay cho VC ném bom plastic vào đám đông tại Huế để giết 9 người. Nhưng sau đó lại tìm mọi

cách để đổ tội cho TT Diệm và quân đội MN như mọi người đều đã biết. Một người trong nhóm này hỏi một nhà báo ngoại quốc rằng: “**phải cần bao nhiêu cuộc tự thiêu nữa để giết sập chế độ Diệm?**” Và chính Thích Trí Quang đã dùng các cuộc tự thiêu để dọa nạt TT Kennedy khi ông nói với Maggie Higgins rằng: “**dự tính của chúng tôi không chỉ có vài cuộc tự thiêu mà có thể là 10, 20, 30, 40 hay 50 cuộc tự thiêu nữa. Những cuộc tự thiêu này sẽ bôi đen thanh danh của TT Diệm và của TT Kennedy**”.

Một nhà báo ngoại quốc khi đến phỏng vấn Thích Trí đã báo cho ông biết là sẽ có cuộc bố ráp các chùa. Thích Trí Quang cười thích chí trả lời rằng: “**Nếu có ai bị chết thì chúng tôi sẽ có thêm chính nghĩa**”. Đúng như thế, Thích Trí Quang đẩy các nhà sư tự thiêu để gây sự căm phẫn chính trị trong dư luận. Dư luận càng căm phẫn thì quyền lực của ông càng gia tăng. Thích Trí Quang bình thản “gắp than đỏ bỏ tay người” bằng cách cho VC ném bom plastic vào đám đông như ở Huế -- rồi đổ tội cho TT Diệm và quân đội MN; dân càng chết nhiều thì ông càng có thêm chính nghĩa. Sự thật hiển nhiên đó cho thấy Thích Trí Quang xây dựng chính nghĩa và sức mạnh quyền lực của ông trên bao cái chết hãi hùng khiếp đảm của bao người khác mà vẫn thản nhiên như không. **Một con người khát máu và độc ác như thế mà đại diện cho Phật giáo Việt Nam hay sao?**

Vì lẽ đó các nhà sư Miền Nam sợ ông là phải lắm. Khi nắm quyền lực, ông xô đẩy cả một guồng máy chính quyền đồ sộ của MN lung lay tận gốc rễ qua các cuộc tự thiêu và qua các cuộc biểu tình liên tu bất tận. Chiến tranh VN là một MÊ HỒN TRẬN và Thích Trí Quang có bốn phận duy trì và bảo vệ cái mê hồn trận đó nên tất cả những nỗ lực hòa hoãn, nhượng bộ và ký kết các thỏa ước giữa chính quyền và TT Diệm với Phật giáo của ông, ông xé nát một cách lạnh lùng mà không hề chạnh lòng thương tiếc để tiếp tục gây thêm những hỗn loạn trên các đường phố của Sài Gòn. Quê hương MN run rẩy từng giờ trong cơn hấp hối.

Thì ra mục tiêu mà Thích Trí Quang nhắm tới là **tiêu diệt** bằng mọi giá, chứ không phải THỎA HIỆP với TT Diệm và nền Cộng Hòa VN. Chiến tranh VN là một cuộc chiến tranh toàn diện (total war), chứ không phải chiến tranh quy ước (conventional war), nhưng quân sự và chính trị mới là những chiến lược quyết định thắng-bại trong cuộc chiến tranh này. Thích Trí Quang bước vào chiến trường MN để lãnh đạo chiến tranh chính trị (political warfare) trong chiếc áo già lam của một nhà sư nên ông vào “đất địch” như chồn không người. Ông hoàn toàn tự do, muốn đi đâu thì đi, muốn làm gì thì làm. Nhờ chiếc áo già lam đó, ông được HK, báo chí thế giới, và cả thế giới ủng hộ, bảo vệ ông như bảo vệ một con người có chính nghĩa nhất trong chiến tranh VN. Thích Trí Quang bước chân vào “đất địch” như một ông vua không ngai đầy huyền thoại và hoàn toàn bí ẩn để xô đẩy cả MNVN vào MÊ HỒN TRẬN của chiến tranh.

TỔNG THỐNG DIỆM VÀ MIỀN NAM VIỆT NAM CHẾT VÌ SỰ MÙ QUÁNG VÀ MÊ SÁNG CỦA HOA KỲ, CỦA BÁO CHÍ THẾ GIỚI VÀ CHẾT VÌ CẢ THẾ GIỚI CŨNG MÙ LÒA VÀ MÊ SÁNG LUÔN TRONG CÁI MÊ HỒN TRẬN CỦA CHIẾN TRANH VN.

Trong mê hồn trận đó, HK, báo chí quốc tế và cả thế giới đã mù quáng, mê sảng và lầm lạc khi nhìn Thích Trí Quang. Chính TT Diệm, ông Nhu và các nhà sư MN và BS Mai Thọ Truyền đều biết Thích Trí Quang không phải Phật giáo mà chính là con chó sói đội lốt Phật giáo để được tự do cắn xé tới bời thịt da của một quốc gia sơ sinh vừa mở mắt chào đời vào ngày 26 tháng 10-1956. Nhưng HK, báo chí quốc tế và dư luận của thế giới trong mê hồn trận đó đã nhìn bạn hóa thù và đã nhìn kẻ thù là bạn. Vì thế mới đưa đến cái chết hãi hùng khiếp đảm cho TT Diệm, ông Nhu và sau đó thì chìm chết luôn quốc gia sơ sinh của MNVN vào tháng 4-1975.

Đặc biệt là chìm chết luôn Phật giáo MN để khoác hào quang cho những con chó sói đội lốt Phật giáo VN.

“MUỐN BIẾT CÂY LÀ GÌ THÌ NHÌN VÀO QUẢ CỦA NÓ SẼ BIẾT CÂY ẤY LÀ GÌ?”

Đó là lời dạy của Thánh Kinh.

Ngày nay đã 53 năm đằng đẵng trôi qua kể từ 1963. Mỗi khi nhìn lại quá khứ phần đông con người VN vẫn như những kiếm sĩ mù ngò nghe gió kiếm, hay tất cả những hiểu biết và kiến thức về lịch sử chiến tranh VN chỉ là một mớ bong bóng rồi bời, hay những “phỏng đoán” hay “nghe dư luận đồn rằng”. Những hiềm khích xung đột giữa các thành phần xã hội VN, những “hận thù” của lẫn ranh “Quốc Cộng” hay những hận thù giữa Phật giáo và Công giáo, trở thành những bức tường kiên cố không ai làm gì được. Con người VN trong và ngoài nước vẫn sống bên nhau như bãi cát rời xa lạ. Quê hương VN sau chiến tranh gần 42 năm trôi qua mà xã hội VN vẫn chưa xây dựng được trật tự xã hội và ổn định (social order and social stability).

Muốn có một xã hội trật tự và ổn định thì cần phải có trật tự pháp lý và đạo đức xã hội. Muốn có đạo đức xã hội con người cần có tôn giáo để điều dắt đời sống tâm linh và tinh thần cũng như đạo đức cho con người. Thực tế và kinh nghiệm lịch sử cho thấy chủ trương vô thần là một sai lầm vĩ đại, và chối bỏ tôn giáo là một mất mát không có gì bù đắp được cho sự sống của con người và quốc gia. Xã hội VN dưới sự thống trị của CS đang phải đối đầu với sự sai lầm vĩ đại đó và đối đầu với những mất mát vô cùng lớn lao đó.

Vì thế chúng ta phải **PHỤC HƯNG LẠI TÔN GIÁO VÀ ĐẶC BIỆT LÀ PHỤC HƯNG PHẬT GIÁO MIỀN NAM -- TỨC PHẬT GIÁO VIỆT NAM CHO CON ĐƯỜNG TÂM ĐẠO ĐƯỢC PHỤC HOẠT ĐỂ CỨU VẮN LƯƠNG TÂM CỦA MỘT DÂN TỘC ĐÃ BỊ LŨ VÔ THẦN HỦY HOẠI TẬN NỀN TẢNG.**

Phục hưng Phật giáo là phục hưng lại dòng đạo lý trác tuyệt của Đức Thế Tôn như TT Diệm đã giúp cho Phật giáo MN trong 9 năm cầm quyền của ông. Khi duyệt xét lại lịch sử mới thấy TT Diệm chính là ân nhân vĩ đại của Phật giáo MN chứ chưa bao giờ TT Diệm đàn áp Phật giáo như những kẻ đội lốt Phật giáo vẽ vờ ra để có cớ giết ông. Muốn cứu nguy Phật giáo MN nói riêng và Phật giáo VN nói chung, chúng ta phải có khả năng loại trừ tận gốc rễ những kẻ đội lốt và lạm dụng Phật giáo VN để khai thác trục lợi Phật giáo cho những âm mưu bản thủ của chính trị và cách mạng CS như trong quá khứ của chiến tranh. Trong quá khứ, chúng ta đã để cho

những âm mưu bản thủ này nhân danh Phật giáo VN để giết TT Diệm và bao người vô tội và xô đẩy MNVN vào bàn tay nô lệ của CS từ 1975 cho đến nay.

Không chỉ có TT Diệm phải nằm xuống vì Phật giáo đội lốt mà cả MN cũng là nạn nhân của những kẻ đội lốt Phật giáo. Những kẻ đội lốt Phật giáo còn để lại cho Phật giáo MN biết bao tổn hại đau thương, chỉ vì dư luận nhìn Phật giáo đội lốt lại tưởng đó là Phật giáo Việt Nam, nên ĐẠO LÝ, NIỀM TIN VÀ UY DANH CỦA PHẬT GIÁO VN bị lên án và nguyên rửa thật oan ức. Vì vậy duyệt xét lại lịch sử cũng đồng nghĩa với việc làm PHỤC HỒI LẠI ĐẠO LÝ, NIỀM TIN VÀ UY DANH CỦA PHẬT GIÁO MIỀN NAM.

Khi để chó sói trà trộn trong đàn dê thì khó mà phân biệt được, nhưng khi tách dê ra khỏi chó sói thì dễ dàng nhận diện đâu là dê và đâu là chó sói. Trường hợp Phật giáo MN và những kẻ đội lốt Phật giáo cũng tương tự như thế. Sự lẫn lộn giữa Phật giáo Chính Thống hay Phật giáo thuần túy và chân chính vô cùng tai hại cho Phật giáo MN nói riêng và Phật giáo VN nói chung. *Đúng như vị cao tăng của Phật giáo MN đã nói với Higgins, Phật giáo chủ trương sống hòa hoãn với tất cả các tôn giáo, hòa hoãn và bất bạo động, vì Đức Phật dạy rằng phải coi nhưng người khác tín ngưỡng đều là anh em. Lấy tình thương mà xóa bỏ hận thù.*

Những người Phật giáo MN và những người Công giáo MN chưa bao giờ có xung đột hận thù và luôn luôn sống hài hòa như anh em. Sự hận thù giữa những người Công giáo với CS đã được guồng máy tuyên truyền của Thích Trí Quang biến nó thành sự hận thù Công giáo và Phật giáo, là một nguy tạo để gây chia rẽ trong hàng ngũ Quốc Gia chống cộng sản tại MNVN.

Trong Phong Trào Phật Giáo Tranh Đấu của Thích Trí Quang, ông chủ trương bạo lực, hận thù, dối trá, lừa đảo và phá hoại MNVN, nên các cao tăng Phật giáo MN lên án ông là kẻ **“phản bội Phật giáo”**. Với chiếc áo già lam khoác lên người để che đậy tất cả những hành tung và hoạt động ngầm ngấm của ông trong vai trò mở đường cho CSBV chiếm MN, cho đến nay vẫn còn nhiều bí ẩn và cần làm thật sáng tỏ trước những trang sử quá đen tối và có quá nhiều đau thương chồng chất cho bao nhiêu triệu con người vẫn phải sống trong một thế giới đầy hiểm khích, xung đột, hận thù và nghi kỵ giữa những người Phật giáo và Công giáo cũng như giữa những người Phật giáo các các thành phần xã hội khác.

Thích Trí Quang là một con người **“treo đầu heo bán thịt chó”**. Phong trào tranh đấu của Phật giáo cho là vì Đạo Pháp và Dân Tộc, nhưng muốn mọi người tin như thế thì phải khoác cái áo “độc tài” cho TT Diệm đàn áp Phật giáo. Ông không chỉ khoác cho TT Diệm mà ông khoác cả cho Dương Văn Minh “độc tài”, Nguyễn Khánh “độc tài”, Trần Văn Hương “độc tài” và khoác luôn cho cả Mỹ chiếc áo “đàn áp” dân tộc VN khi những người này không chịu làm theo ý của ông muốn sau khi TT Diệm đã nằm xuống. Tất cả đều biết Dương văn Minh, Nguyễn Khánh, Trần Văn Hương và người Mỹ không có ai độc tài và đàn áp Phật giáo bao giờ cả, nhưng ông cứ bịa ra và vu khống.

Vào những năm 1964 và 1965, Thích Trí Quang đưa ai lên mà không làm theo ý ông, ông sẽ cho người tự thiêu và biểu tình chống “độc tài”, nên chỉ trong 14 tháng, Thích Trí Quang đã giết sập cả 5 chính quyền gồm có Dương Văn Minh, Nguyễn Khánh, Trần Văn Hương và Phan Huy Quát.

Higgins cho biết: Chỉ trong vòng hai tuần lễ sau cuộc đảo chánh, đã có hơn 10.000 sinh viên học sinh và các tu sĩ trong nhóm Phật giáo quá khích biểu tình để chống nhóm quân nhân đảo chánh, chỉ vì không chịu sa thải một số giáo sư còn “trung thành với ông Diệm”. Những kết tội kiểu đó là thứ đạo đức giả. Gần như tất cả những người có học tại VN, hoặc là sĩ quan hay dân sự, dĩ nhiên là làm việc trong chính quyền, tất cả đều chống CS, chứ họ không phải “trung thành phục vụ TT Diệm”. Những lời diễn dịch như thế chẳng có ích gì cả (Our Vietnam Nightmare, page 237).

Mặt khác, Thích Trí Quang tìm mọi cách để buộc chính quyền phải thả những tên VC đang bị giam giữ.

Thí dụ: Tại Sài Gòn theo tướng Westmoreland, nhà cầm quyền VN, đã thừa nhận là hiện có 25 nhân vật then chốt của CS đang có mặt tại khu vực SG. Nhưng cảnh sát rất lo sợ bị thanh trừng khi họ phải nhận trách nhiệm bắt VC.

Westmoreland và tướng Khánh trong công tác này.

Ông đã biệt phái cảnh sát Mỹ làm việc với các viên chức chính quyền VN để thiết lập hồ sơ, bắt và tổng giam những tên VC chủ chốt đang hoạt động tại vùng SG.

Hoạt động của cảnh sát VN rất hữu hiệu, họ đã bắt được tất cả 25 VC cao cấp sau cuộc bố ráp tại vùng SG. Nhưng chỉ một ngày sau, tướng Westmoreland choáng váng và rung động khi ông nghe nói cả 25 VC cao cấp vừa bị giam đã được thả ra rồi. Tại trụ sở nhóm Ấn Quang, Thích Trí Quang đưa ra ngay lời tuyên bố: “***Việc bắt giam các cán bộ VC là đàn áp Phật giáo***”. (The arrest of the Viet Cong agent represented “persecution of Buddhism”). Và Thích Trí Quang đã đe dọa sẽ cho náo loạn cho đến khi nào VC được thả ra. Sự thật đơn giản cho thấy đáng được báo động là tướng Khánh sợ sự nổi loạn của Thích Trí Quang còn hơn sợ VC. (Our Nightmare of VN, page 271).

Higgins cho biết, trước tình cảnh dở khóc dở cười đó, các viên chức chính quyền vô cùng chán nản khi thấy Thủ Tướng Trần Văn Hương thay thế Nguyễn Khánh sau khi ông Khánh bị Trí Quang cưỡng bách từ bỏ chức vị thủ tướng. Trần Văn Hương tỏ ra cứng rắn, nhưng chức vụ thủ tướng của ông cũng tiêu tan trước áp lực của Phật giáo.

Thí dụ điển hình thứ hai, tại Duy Xuyên gần vĩ tuyến thứ 17, là địa điểm xâm nhập cán binh CSBV vào MN, có 400 người bị bắt giữ trong khoảng thời gian từ 20 tháng 7 tới ngày 5 tháng 8-1963 để điều tra và đưa vào các trại cải tạo. Vì đây là thời điểm quan trọng kỷ niệm ngày ký kết Hiệp Định Paris, nên CS tìm cách để gây thật nhiều xáo trộn và hỗn loạn. Khi 400 người đưa vào các trại cải tạo, chỉ thấy có 90 người khai là Phật giáo, 40 người Công giáo, và số còn

lại là thờ cúng tổ tiên. Nhưng Hội Phật giáo tại địa phương khiếu nại là 400 người đều là Phật giáo, và họ bị đàn áp vì lý do tôn giáo. Và Thích Trí Quang đã đưa ra đòi hỏi tướng Khánh sai thải vị tư lệnh sư đoàn và người đứng đầu khu vực Duy Xuyên. Tướng Khánh phải làm một chuyến công du đặc biệt đi tới tận Duy Xuyên vào ngày 9 tháng 8-1963 để tỏ lòng hối tiếc chuyện đã xảy ra, và tặng 50.000 đồng cho các nạn nhân “Phật giáo” bị đàn áp. (Our Vietnam Nightmare, page 267-268).

Higgins còn điều tra thấy, Thích Trí Quang và nhóm Phật giáo của ông thúc đẩy các chính quyền sau TT Diệm thanh trừng loại bỏ tất cả những ai có dính dáng vào chính quyền của ông Diệm. Trong lúc gieo rắc kinh hoàng đó, nhiều ngàn người VN chống CS đã bị thanh trừng, bị tổng giam, và cả bị xử tử, những người này chẳng làm nên tội gì, mà chỉ tuân hành theo lệnh của một chính quyền hợp hiến và hợp pháp của họ. Thật là tệ bạc biết bao khi HK lại tỏ ra im lặng trước những việc như thế, như một sự bắt buộc phải im lặng trước những kẻ xúi dục con người MN tàn hại lẫn nhau. (Our Vietnam Nightmare, page 269).

Một nhà ngoại giao Anh quốc đã đưa ra lời phân tích như sau:

“Một trường hợp có thể đáp ứng lại tình cảnh hiện nay cần được viết ra như một lý thuyết về một con người là Thích Trí Quang sớm hay muộn gì thì con người này cũng tìm mọi cách ngấm ngầm để phá hủy bất cứ một chính quyền nào ổn định tại VN. Nếu nhìn đó như một làn sóng chiến tranh tuôn tràn vào nước Mỹ, Thích Trí Quang có thể đưa ra đề nghị đầy thiện chí cho Mỹ -- nhưng nước Mỹ cũng dễ dàng bị ru ngủ một cách rất êm đẹp sau đó. Cuối cùng Thích Trí Quang đã nói với Maxwell Taylor, Đại Sứ HK tại VN rằng, Thích Trí Quang rất thích Mỹ dội bom MBVN, và sau đó đi thẳng tới gặp người Pháp để giải thích với họ rằng, Taylor đang có những nghi ngờ nên ông phải ru ngủ để Taylor lim dim đôi mắt của ông ta -- để Thích Trí Quang được rảnh tay vận động ngấm ngầm cho một nền hòa bình bằng mọi giá -- hoặc hơn thế nữa là một nền hòa bình theo giá của cộng sản. Đây là một con người đã làm được những hành động như thế thì chẳng có việc gì ông ta không làm. Thích Trí Quang có cái nhìn trường kỳ. Ông ta là người biết kiên nhẫn. **Ông đã từng là một nhà cách mạng quá lâu.** Ông có một bản năng bền bỉ để chờ đợi cho thời gian chín muồi.

Nếu Thích Trí Quang muốn đưa nước VN vào chế độ trung lập hay đưa vào chế độ cộng sản dưới quyền lãnh đạo của chính ông ta, điều đó sẽ giải thích cái kỳ lạ xảy ra vào mùa xuân 1964, khi Thích Trí Quang tung ra một quả bom chính trị cho nổ trên đầu Nguyễn Khánh khi ông đưa ra một sự bịa đặt vu không trắng trợn là chính quyền Nguyễn Khánh đã có những hành động tàn bạo và đàn áp Phật giáo. **SAU HẾT NHỮNG NGƯỜI PHẬT GIÁO LÀ NHỮNG NGƯỜI NẮM QUYỀN THỐNG TRỊ TẤT CẢ MN** -- như Thích Trí Quang biết quá rành -- khi đưa ra miếng mồi cho con chó Pavlov của thế giới bên ngoài bày tỏ phản ứng của họ -- ở thế giới đó con người có hiểu biết và kiến thức gì về VN đâu, và thế giới đó quá ngây thơ đại khờ để tin tưởng rằng một nhà sư Phật giáo có thể đưa ra những lời buộc tội với chiếc áo cà sa để đạt cho được cứu cánh của riêng ông.

Vì là như thế nên Thích Trí Quang đã có một đường lối hữu hiệu để sách nhiễu chính quyền. Những tham vọng như thế của Thích Trí Quang cũng giải thích được về những đòi hỏi liên tục để loại bỏ thanh trừng các viên chức chính quyền MN -- không chỉ có những người Công giáo, mà có cả những người Khổng giáo, Cao Đài, Hòa Hảo, Thờ Cúng Tổ Tiên và Hồi giáo VV... Tất cả những người này chẳng có tội gì ngoại trừ dưới chế độ của ông Diệm, là những người Quốc Gia họ đã chống lại CS xâm lược MN. Và điều rõ nhất, nếu không phải là điều quan trọng nhất là Thích Trí Quang nhắm vào các nạn nhân của ông ta đều là những người chống cộng sản kiên cường và quyết liệt. Người trong chính quyền đã phải vỗ về nhượng bộ để mong được yên thân với ông, họ đã nghe theo đòi hỏi của Thích Trí Quang để loại bỏ, thanh trừng toàn là những người vô tội, không vi phạm luật lệ nào cả.

Sau khi ông Diệm bị lật đổ, nhóm tướng lĩnh đã tạo ra quá nhiều vấn nạn trong quân đội và trong chính quyền dân sự. Những việc làm này khiến cho những người đáng tin cậy chẳng có một ai nữa. Lý do đưa ra, nếu sự thật là -- một viên chức chính quyền sẽ trở thành tội phạm chỉ vì họ thi hành các mệnh lệnh của chính quyền đưa ra... Cũng giống như những lời buộc tội, một viên chức chính quyền sẽ trở thành tội phạm khi phục vụ thượng cấp của họ. Những người này rất lo sợ trước trách nhiệm trao cho họ, vì thế hàng loạt mệnh lệnh tan như mây khói. Có thể một viên chức đưa ra mệnh lệnh cho thuộc cấp của họ hôm nay, họ có thể bị thanh trừng loại bỏ ngày mai...

Đó là lý do tại sao, nếu những đòi hỏi liên tục của Thích Trí Quang vẫn tiếp diễn như thế hoài, toàn bộ cơ cấu chính quyền sẽ yếu ớt vô cùng, và tạo cơ hội cho CS cướp lấy chính quyền ngay trong lòng chính quyền đó.

Những người Mỹ các anh cần phải nhận thấy rằng, Thích Trí Quang là kẻ thù của tất cả những gì mà HK muốn đạt được tại VN, và HK phải nhận ra sự thật đó để mà theo đó mà hành động sao cho phù hợp. (Our Vietnam Nightmare, page 285-286).

KẾT LUẬN

Trên đây là những bằng chứng xác thực của lịch sử đang để lại cho thấy bộ mặt thật của Thích Trí Quang khi ông phát động Phong Trào Tranh Đấu của Phật giáo tại MNVN từ 1954 tới 1975 để dọn đường cho CSBV chiếm MNVN, rồi sau đó rước kẻ thù truyền kiếp vào để dày xéo quê hương cho đến nay. Chính Thích Trí Quang và nhóm Phật giáo quá khích đã nhân danh Phật giáo VN mà họ cho là chiếm 80% dân số của VN, trong khi sự thật, Phật giáo chỉ chiếm dưới 30 % trên tổng số 14 triệu dân MN, hay con số thực sự người đi chùa và tu hành chỉ chiếm khoảng 15%. Vì thế con số 80% là con số bịa đặt.

Sự bịa đặt kế tiếp là Thích Trí Quang tự nhận là đại diện cho Phật giáo MN, trong khi 3.500.000 tín đồ và 3000 tu sĩ và 300 nữ tu sĩ rải rác khắp MN, trong đó có 1.000.000 Phật tử vùng Sài Gòn chưa hề và không bao giờ nằm trong tổ chức Phật giáo của Thích Trí Quang. (viết theo BS Mai Thọ Truyền).

Sự thật lịch sử cho thấy không có bằng chứng nào chứng tỏ là TT Diệm đàn áp Phật giáo, gia đình trị hay Công giáo trị. Rêu rao TT Diệm đàn áp Phật giáo là bịa đặt thứ ba.

Chính quyền Dương Văn Minh, Nguyễn Khánh, Trần Văn Hương chưa bao giờ độc tài với Phật giáo của Thích Trí Quang. Nói những chính quyền này là “độc tài” là bịa đặt thứ tư.

Lên án Hoa Kỳ “đàn áp” dân tộc Việt Nam là bịa đặt thứ năm.

Đòi hỏi các chính quyền sau khi TT Diệm nằm xuống thanh trừng loại bỏ các viên chức chính quyền của chế độ Diệm, trong quân đội và các giáo sư, cho họ là người của của TT Diệm là bịa đặt thứ sáu.

Đòi lật đổ chế độ Thiệu - Kỳ vì cho rằng Nguyễn Văn Thiệu là Càn Lao, là bịa đặt thứ bảy.

Reo rắc hận thù giữa Công giáo và Phật giáo là bịa đặt thứ tám.

Sử dụng bạo lực trong các cuộc biểu tình đề chống và lật đổ các chính quyền MN.

Cổ súy hận thù ngàn ngút giữa mọi thành phần xã hội với TT Diệm và chính quyền Cộng Hòa VN.

Phá hoại các cơ cấu chính quyền của MN.

Từ đó cho thấy cái gọi là tranh đấu vì Đạo Pháp và Dân Tộc với chiếc cà sa của Thích Trí Quang là một sự lừa đảo dối trá vĩ đại. Sự thật là Thích Trí Quang đội lốt Phật giáo để thi hành cuộc cách mạng "dân chủ nhân dân MN". Ông xây dựng cuộc cách mạng của ông trên bạo lực, hận thù, dối trá, lừa đảo và phá hoại. Và ông độc tài khát máu như HCM và CSBV khi xây dựng quyền lực trên những cái chết tự thiêu rừng rợn của các nhà sư, và cái chết oan khiên của TT Diệm, ông Nhu và bao người vô tội khác.

Vì ông, Phật giáo MN và Phật giáo VN phải gánh tất cả những quả đắng do ông tạo ra. Oan khiên nghiệp chướng trùng trùng điệp điệp biết đến bao giờ mới giải tan được?

Trong công cuộc duyệt xét lại lịch sử, chúng tôi không cần phải lên án hay nguyên rửa con người đã tạo ra những oan khiên nghiệp chướng trùng trùng điệp điệp cho cả một dân tộc. Chính những việc làm và hậu quả lịch sử do ông Thích Trí Quang tạo ra cho bao người và cho dân tộc của ông đã tự lên án và nguyên rửa ông.

Điều cần thiết là đã đến lúc phải trả lại sự thật cho lịch sử, trả lại ĐẠO LÝ, NIỀM TIN VÀ UY DANH CỦA PHẬT GIÁO MIỀN NAM VÀ PHẬT GIÁO Việt-Nam, để Phật giáo Việt Nam dìu dắt dân tộc này trở về với CON ĐƯỜNG TÂM ĐẠO ĐỂ CỨU VỚT LƯƠNG TÂM CHO CẢ MỘT DÂN TỘC ĐANG QUẪN QUẠI RÊN XIẾT TRONG BÓNG TỐI CỦA VÔ MINH VÀ KHỔ ĐAU. KHI NÀO ÁNH SÁNG CỦA TÂM BỪNG DẬY TRONG TRÁI TIM CỦA MỌI NGƯỜI DÂN ĐẤT VIỆT -- LÚC ĐÓ QUÊ HƯƠNG Việt-Nam SẼ ĐƯỢC CỨU RỒI.

Công Dân Nguyễn Anh Tuấn

Political Scientist

Hawaii, ngày 1 tháng 11-2016

- Maggie Higgins “Our Vietnam Nightmare” (1965), NXB Harper & Row Publisher, New York.
- Robert S. McNamara, “In retrospect the tragedy and lessons of Vietnam” (1995), NXB Times and Books Random House.
- Richard Nixon, “Beyond Peace” (1994). NXB Random House.
- Richard Nixon, “In The Arena. A memoir of Victory, Defeat and Renewal.” (1990). NXB Simon and Schuster.
- Richard Nixon, “No More Vietnams” (1985). NXB Simon and Schuster.
- David Kaiser, “American Tragedy” (2000). NXB The Belknap Press Harvard University press.